

zapobihannya prostupkam u sferi publichnoho poriadku v umovakh ATO. [Administrative activities of the National Police of Ukraine to prevent misconduct in the field of public order in the ATO]. *Pravovyi chasopys Donbasu*. № 2 (63). 66–71. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pppd_2018_2_13 [in Ukrainian].

10. Harashchuk, V. M. (2002). *Kontrol ta nahliad u derzhavnomu upravlinni*. [Control and supervision in public administration]. monohrafiia. Kharkiv: Folio, [in Ukrainian].

11. Cokurenko, V.V. (Ed). Bezpalova, O.I. & Dzhafarova, O.V., & Troian, V.A. (2017). *Administrativna diialnist orhaniv politsii Ukrainy*. [Administrativna diialnist orhaniv politsii Ukrainy]. pidruchnyk. MVS Ukrainy, Kharkiv. nats. un-t vnutr. sprav. Kharkiv, 432. Retrieved from: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/2508> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 7.05.2021

УДК 342.951

Білик Максим Володимирович
e-mail: bilmax3103@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ЗОКРЕМА В ЧАСТИНІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УМОВ ДОСТУПНОСТІ ДО БУДІВЕЛЬ І СПОРУД ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ

В 2018 році в Україні затверджено цілу низку державних будівельних норм, що враховують потреби людей з інвалідністю через принципи універсального дизайну та розумне пристосування. Розроблення будівельних норм ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд» та ДБН В.2.3-7:2018 «Споруди транспорту. Метрополітени» здійснювалося Міністерством разом із громадськими об'єднаннями, що представляють інтереси людей з інвалідністю. Втім, актуальним на сьогодні залишається питання відповідальності суб'єктів з порушення даних норм.

Відзначимо, що склади адміністративних правопорушень, які передбачають порушення норм містобудування передбачені ст. 96¹ «Порушення законодавства під час планування і забудови територій»; ст. 188⁴² «Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду» Кодексу України про адміністративні правопорушення.

За вчинення даних правопорушень передбачено застосування адміністративного стягнення у вигляді штрафу. Протоколи про адміністративні правопорушення мають право складати: особи, уповноважені на проведення перевірок під час здійснення ними архітектурно-будівельного контролю.

Відзначено, що справи про правопорушення в сфері містобудівної діяльності розглядаються: 1) виконавчими органами з питань державного архітектурно-будівельного контролю сільських, селищних, міських рад; 2) структурними підрозділами з питань державного архітектурно-будівельного контролю Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій; 3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Здійснивши юридичний аналіз вищезазначених законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів, варто акцентувати увагу, на наявності наступних правових прогалин, які ускладнюють, а іноді і унеможливають реалізацію даних норм: 1) відсутній дієвий механізм притягнення до відповідальності, в тому числі шляхом позбавлення сертифікатів проєктантів, архітекторів, експертів, інженерів технічного нагляду тощо призводить до того, що наприклад, техексперти пишуть такі висновки: «оскільки технічних можливостей привести будівлю у відповідність до ДБН немає, то слід вважати її доступною»; 2) відсутній ефективний механізм впливу на власників та орендарів існуючої забудови щодо створення універсального дизайну та розумного пристосування в архітектурі. Неможливість притягнення їх до відповідальності за бар'єрність.

Ключові слова: особа з інвалідністю, містобудування, адміністративна відповідальність, безбар'єрність, маломобільна група.

Bylyk M. THE FEATURES OF ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY FOR OFFENSES IN THE FIELD OF URBAN PLANNING ACTIVITIES, IN PARTICULAR IN THE PART OF ENSURING CONDITIONS OF ACCESSIBILITY TO BUILDINGS AND STRUCTURES FOR PEOPLE WITH DISABILITIES

In 2018, a number of state building regulations were approved in Ukraine, which take into account the needs of people with disabilities through the principles of universal design and reasonable adaptation. Development of construction standards DBN B.2.2-40:2018 "Inclusiveness of buildings and structures" and DBN B.2.3-7:2018 "Transport structures. Metropolitany" was carried out by the Ministry of Regions together with public associations representing the interests of people with disabilities. However, the question of the subjects' responsibility for violating these norms remains relevant today.

It should be noted that the composition of administrative offenses involving violation of urban planning norms is provided for in Art. 96-1 "Violation of legislation during planning and development of territories"; Art. 188-42 "Failure to comply with legal requirements (prescriptions) of officials of state architectural and construction control and supervision" of the Code of Ukraine on Administrative Offenses.

For the commission of these offenses, an administrative sanction in the form of a fine is provided. Protocols on administrative offenses have the right to draw up: persons authorized to carry out inspections during their implementation of architectural and construction control.

Випуск 10. Спецвипуск. 2021

It was noted that cases of offenses in the field of urban planning activities are considered by: 1) executive bodies on matters of state architectural and construction control of village, settlement, and city councils; 2) structural units on issues of state architectural and construction control of Kyiv and Sevastopol city state administrations; 3) the central body of executive power, which implements state policy on issues of state architectural and construction control and supervision.

Having carried out a legal analysis of the above-mentioned legislative and sub-legislative legal acts, it is worth emphasizing the presence of the following legal gaps, which complicate, and sometimes even make impossible, the implementation of these norms: 1) there is no effective mechanism of prosecution, including by depriving designers of certificates, architects, experts, technical supervision engineers, etc. leads to the fact that, for example, technical experts write the following conclusions: "since there are no technical possibilities to bring the building into compliance with the DBN, it should be considered accessible"; 2) there is no effective mechanism of influence on the owners and tenants of existing buildings regarding the creation of universal design and reasonable adjustment in architecture. Impossibility of holding them accountable for being a barrier.

Key words: a person with a disability, urban planning, administrative responsibility, barrier-free accessibility, a group with reduced mobility.

Постановка проблеми. Забезпечення прав осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення є важливим завданням держави та відповідає міжнародним зобов'язанням України, взятим згідно Конвенції про права осіб з інвалідністю і Факультативного протоколу до неї, ратифікованої Законом України від 16.12.2009 №1767-VI, яка визначає необхідність забезпечення особам з інвалідністю доступності фізичного, соціального, економічного та культурного оточення, охорони здоров'я та освіти, а також інформації та зв'язку, що сприятиме створенню для них можливості повною мірою користуватися всіма правами людини та основоположними свободами. Удосконалення законодавства сприяє створенню необхідних умов для забезпечення можливості особам з інвалідністю та іншим маломобільним групам населення вести повноцінний спосіб життя [6], в тому числі, в частині адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, зокрема в частині забезпечення умов доступності до будівель і споруд осіб з інвалідністю.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням соціального захисту осіб з інвалідністю, реалізації прав осіб з інвалідністю присвятили свої праці такі науковці: М. Авраменко, В. Азін, Л. Байда, С.Богданова, Н. Борецька, С. Буров, Я. Грибальський, Е. Лібанова, Л. Колешня, М. Кравченко, О.Красюкова-Еннс, О. Макарова, К. Міщенко, Ю. Найда, В. Скуратівський, В. Сушкевич та ін.

Мета статті – з'ясування проблемних аспектів притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог у сфері містобудівної діяльності, зокрема в частині забезпечення умов доступності до будівель і споруд осіб з інвалідністю.

Виклад основного матеріалу дослідження. В ст. 9 Конвенції про права осіб з інвалідністю доступність визначається як можливість доступу нарівні з іншими до фізичного оточення, до транспорту, до інформації та зв'язку, зокрема, інформаційно-комунікаційних технологій і систем, а також до інших об'єктів і послуг, відкритих або таких, що надаються населенню, як у міських, так і в сільських районах. Ці заходи, які включають виявлення й усунення перепон і бар'єрів, що перешкоджають доступності, повинні поширюватися, зокрема: а) на будинки, дороги, транспорт й інші внутрішні та зовнішні об'єкти, зокрема, школи, житлові будинки, медичні установи та робочі місця; б) на інформаційні, комунікаційні та інші служби, зокрема електронні служби та екстрені служби [3, ст.9].

Дієві кроки в напрямку адаптації положень ст. 9 Конвенції про права осіб з інвалідністю про фізичну доступність були визначені в Державній цільовій програмі «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів» на період до 2020 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 01 серпня 2012 р. № 706, якою передбачено, що, в зв'язку з необхідністю розроблення типових архітектурних рішень з переобладнання будинків та квартир для проживання інвалідів з ураженням органів зору, слуху, опорно-рухового апарату, розумовою відсталістю, психічними розладами та інших маломобільних груп населення, Мінрегіоном України розпочато розроблення: - Альбому технічних рішень щодо архітектурного планування закладів тимчасового та постійного перебування для інвалідів з розумовою відсталістю; - Альбому технічних архітектурних рішень щодо переобладнання житлових будинків з квартирами для проживання інвалідів [4].

Також слід відзначити, що забезпечення принципу доступності права на охорону здоров'я осіб з інвалідністю передбачає наявність фізичної доступності не лише до адміністративних будівель та інформаційно-телекомунікаційних служб, але і до забезпечення фізичного доступу до медичної допомоги для осіб з обмеженими можливостями. Фізичні бар'єри щодо доступу до охорони здоров'я включають як екологічні, так і інфраструктурні перешкоди, а також географічні, такі як доступ до сільських центрів здоров'я. Особливо гостро стоїть проблема гарантування фізичної доступності отримання медичної допомоги в сільській місцевості, де відсутнє як фактичне забезпечення лікарськими засобами, так і наявність кваліфікованого медичного персоналу, а, у разі необхідності отримання медичної допомоги особі з інвалідністю, є вкрай проблематично дістатися до центру надання медичної допомоги.

Комітет з економічних, соціальних і культурних прав описує в Загальному Коментарі № 14 права на здоров'я, в контексті фізичної доступності та визначає її аналогічно. Медичне обладнання, товари та послуги повинні знаходитися у фізичній досяжності для всіх груп населення, особливо вразливих або соціально відчужених груп, таких, як ... осіб з обмеженими можливостями ... Доступність також означає, що

медичні послуги і основоположні передумови здоров'я, такі, як безпечна питна вода та адекватні санітарні послуги, знаходяться у фізичній досяжності, в тому числі в сільській місцевості. Доступність також передбачає адекватний доступ в будівлі для інвалідів. Забезпечення людей об'єктами медичного обслуговування гарантує, що кожен громадянин взмозі фізично досягти медичної установи. Надання медичних послуг має вирішальне значення для осіб з обмеженими можливостями, які мають право на доступ до послуг охорони здоров'я. Окрім доступу до медичних установ, фізичний доступ також поширюється на доступне медичне обладнання та послуги. Наприклад, жінки з порушеннями опорно-рухового апарату часто не в змозі отримати доступ до огляду молочної залози та консультації на тему раку шийки матки, тому що столи для огляду не регулюються по висоті, а устаткування для проведення мамографії передбачене лише для жінок, які можуть стояти [5].

Відповідно до статті 26 Закону № 875-ХІІ підприємства, установи та організації зобов'язані створювати умови для безперешкодного доступу осіб з інвалідністю (у тому числі осіб з інвалідністю, які використовують засоби пересування та собак-поводирів) до об'єктів фізичного оточення [2].

Згідно зі статтею 27 цього Закону планування і забудова населених пунктів, формування мікрорайонів, проектування, будівництво і реконструкція об'єктів фізичного оточення без пристосування для використання особами з інвалідністю не допускаються. Така діяльність здійснюється з урахуванням думки ГО осіб з інвалідністю. У разі якщо діючі об'єкти неможливо повністю пристосувати для їхніх потреб за погодженням з ГО осіб з інвалідністю здійснюється розумне пристосування об'єктів з урахуванням універсального дизайну. Фінансування таких заходів здійснюється за рахунок власників (балансоутримувачів) об'єктів або орендарів згідно із договором оренди.

Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»» щодо посилення захисту осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення при здійсненні містобудівної діяльності» від 16 січня 2020 р. № 473-ІХ встановлено, що влаштування засобів безперешкодного доступу (пандусів тощо) для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення до будинків, будівель, споруд будь-якого призначення, їх комплексів та частин, об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури може здійснюватися без документів, що дають право на виконання будівельних робіт (тобто без дозволу державних органів), та за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, з дотриманням вимог законодавства, будівельних норм та правил.

Прийняття зазначених документів суттєво спростило процедуру облаштування багатоквартирних будинків або інших об'єктів елементами доступності.

Постановою Кабінету Міністрів України від 7 червня 2017 р. № 406 запроваджено спрощений механізм улаштування засобів безперешкодного доступу до об'єктів житлово-комунального та громадського призначення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення. Тепер після встановлення пандусу не потрібно отримувати дозвіл державної інспекції на його експлуатацію.

В 2018 році в Україні затверджено цілу низку державних будівельних норм, що враховують потреби людей з інвалідністю через принципи універсального дизайну та розумне пристосування. Розроблення будівельних норм ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд» та ДБН В.2.3-7:2018 «Споруди транспорту. Метрополітени» здійснювалося Мінрегіоном разом із громадськими об'єднаннями, що представляють інтереси людей з інвалідністю. Втім, актуальним на сьогодні залишається питання відповідальності суб'єктів за порушення даних норм.

Так, Законом України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності» визначено, що правопорушеннями у сфері містобудівної діяльності є протиправні діяння (дії чи бездіяльність) суб'єктів містобудування - юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, що призвели до невиконання або неналежного виконання вимог, установлених законодавством, будівельними нормами, державними стандартами і правилами [1].

До суб'єктів, які несуть відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності належать:

1. суб'єкти містобудування, які здійснюють проектування об'єктів, експертизу проектів будівництва, несуть відповідальність у вигляді штрафу за передачу замовнику проектної документації для виконання будівельних робіт на об'єкті будівництва, розробленої з порушенням вимог законодавства, містобудівної документації, вихідних даних для проектування об'єктів містобудування, будівельних норм, державних стандартів і правил, у тому числі за нестворення безперешкодного життєвого середовища для осіб з обмеженими фізичними можливостями та інших маломобільних груп населення, незабезпечення приладами обліку води і теплової енергії, а також за зниження класу наслідків (відповідальності) об'єкта будівництва: проектна організація; експертна [1, ст.2];

2. суб'єкти містобудування, які є замовниками будівництва об'єктів (у разі провадження містобудівної діяльності), або ті, що виконують функції замовника і підрядника одночасно;

3. суб'єкти містобудування, які виконують будівельні роботи;

4. суб'єкти містобудування, які здійснюють господарську діяльність з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками за переліком видів робіт, які визначаються Кабінетом Міністрів України, що підлягає ліцензуванню, чи

доручають виконання окремих видів робіт відповідальним виконавцям, які згідно із законодавством повинні мати кваліфікаційний сертифікат;

5. суб'єкти містобудування, які виготовляють будівельні матеріали, вироби та конструкції;

6. суб'єкти містобудування, що залучаються органами державного архітектурно-будівельного контролю до проведення перевірок;

7. підприємства, що надають технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва.

Ст. 2 Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності» визначено перелік правопорушень за які настає відповідальність. Окрім того, відзначимо, що склади адміністративних правопорушень, які передбачають порушення норм містобудування передбачені ст. 96¹ «Порушення законодавства під час планування і забудови територій»; ст. 188⁴² «Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду» Кодексу України про адміністративні правопорушення.

За вчинення даних правопорушень передбачено застосування адміністративного стягнення у вигляді штрафу.

Протоколи про адміністративні правопорушення мають право складати: особи, уповноважені на проведення перевірок під час здійснення ними архітектурно-будівельного контролю.

Справи про правопорушення в сфері містобудівної діяльності розглядаються:

1) виконавчими органами з питань державного архітектурно-будівельного контролю сільських, селищних, міських рад;

2) структурними підрозділами з питань державного архітектурно-будівельного контролю Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;

3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Висновки. Втім, здійснивши юридичний аналіз вищезазначених законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів, варто акцентувати увагу, на наявності наступних правових прогалин, які ускладнюють, а іноді і унеможливають реалізацію даних норм:

- відсутній дієвий механізм притягнення до відповідальності, в тому числі шляхом позбавлення сертифікатів проєктантів, архітекторів, експертів, інженерів технічного нагляду тощо призводить до того, що наприклад, техексперти пишуть такі висновки: «оскільки технічних можливостей привести будівлю у відповідність до ДБН немає, то слід вважати її доступною»;

- відсутній ефективний механізм впливу на власників та орендарів існуючої забудови щодо створення універсального дизайну та розумного пристосування в архітектурі. Неможливість притягнення їх до відповідальності за бар'єрність.

Варто відзначити, що велика кількість завдань і заходів щодо створення архітектурної доступності для людей з інвалідністю передбачена Національним планом дій з реалізації Конвенції про права осіб з інвалідністю на період до 2025 року, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 квітня 2021 р. № 285-р., а також Національною стратегією із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, затвердженою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 366-р, та Планом заходів на 2021 і 2022 роки з реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2021 р. № 883-р, а тому є сподівання на покращення ситуації в даному напрямку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності: Закон України від 14 жовтня 1994 року № 208/94-ВР. Відомості Верховної Ради України, 1994. N 46. Ст.411. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/208/94-%D0%B2%D1%80#Text>

2. Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні: Закон України від 21 березня 1991 року № 875-ХІІ Відомості Верховної Ради УРСР, 1991. № 21. Ст.252.

3. Конвенція про права осіб з інвалідністю (Конвенція про права інвалідів) від 13.12.2006. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71

4. Пресс-служба Департаменту містобудування та архітектури м. Івано-Франківськ. URL: <http://www.mvk.if.ua/news/24651>

5. ВООЗ. Обмеження життєдіяльності та здоров'я, бюлетень (листопад 2012 р.). <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs352/en/index.html>

6. Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, зокрема в частині забезпечення умов доступності до будівель і споруд осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення. URL: <https://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/building/city-build/proektuvannya-zhitlovih-ta-gromadskih-budinkiv-i-sporud/pro-vidpovidalnist-za-pravoporushehnyia-u-sferi-mistobudivnoyi-diyalnosti-zokrema-v-chastini-zabezpechennya-umov-dostupnosti-do-budivel-i-sporud-osib-z-invalidnistyu-ta-inshih-malomobilnih-grup-nasel/>

REFERENCES:

1. Pro vidpovidalnist za pravoporushehnia u sferi mistobudivnoi diialnosti. (1994, October 14). [On responsibility for offenses in the field of urban planning]. Zakon Ukrainy № 208/94-VR. Vidomosti Verkhovnoi

Rady Ukrainy, 1994. N 46. 411. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/208/94-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].

2. Pro osnovy sotsialnoi zakhyshchenosti osib z invalidnistiu v Ukraini. (1991, March 21). [On the basics of social security for persons with disabilities in Ukraine]. Zakon Ukrainy № 875-XII Vidomosti Verkhovnoi Rady URSR, 1991. № 21. 252. [in Ukrainian].

3. Konventsiiia pro prava osib z invalidnistiu (Konventsiiia pro prava invalidiv). (2006, Desember 13). [Convention on the Rights of Persons with Disabilities (Convention on the Rights of Persons with Disabilities)]. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71 [in Ukrainian].

4. Press-sluzhba Departamentu mistobuduvannia ta arkhitektury m. Ivano-Frankivsk. [Press service of the Department of Urban Planning and Architecture of Ivano-Frankivsk]. Retrieved from: <http://www.mvk.if.ua/news/24651> [in Ukrainian].

5. VOOZ. Obmezhenia zhyttiediialnosti ta zdorovia, (2012, November). [Restrictions on life and health] biuleten. Retrieved from: <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs352/en/index.html> [in Switzerland].

6. Pro vidpovidalnist za pravoporushennia u sferi mistobudivnoi diialnosti, zokrema v chastyni zabezpechennia umov dostupnosti do budivel i sporud osib z invalidnistiu ta inshykh malomobilnykh hrup naseleunia. [On liability for offenses in the field of urban planning, in particular in terms of ensuring the conditions of accessibility to buildings and structures for persons with disabilities and other groups of the population with reduced mobility] Retrieved from: <https://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/building/city-build/proektuvannya-zhitlovih-ta-gromadskih-budinkiv-i-sporud/pro-vidpovidalnist-za-pravoporushennia-u-sferi-mistobudivnoyi-diyalnosti-zokrema-v-chastyni-zabezpechennia-umov-dostupnosti-do-budivel-i-sporud-osib-z-invalidnistiu-ta-inshih-malomobilnih-grup-nasel/> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 7.05.2021

УДК 343.9

Захарчук Руслан Анатолійович
e-mail: ruslan.zakharchuk@gmail.com

ПРАВОВІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

У даній науковій статті розкрито види правових заходів запобігання відмиванню коштів, одержаних злочинним шляхом.

Запропоновано під фінансовим моніторингом розуміти вид адміністративно-правового засобу, який передбачає постійне спостереження за результатами фінансової діяльності для забезпечення запобігання легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом.

Відзначено, що відповідно, фінансовому моніторингу як виду адміністративно-правового засобу характерні: 1) наявність системи нормативно-правових актів, які встановлюють порядок його реалізації; 2) система органів державної влади та уповноважених осіб, які уповноважені здійснювати фінансовий моніторинг; 3) імперативний характер; 4) можливість, у разі необхідності, застосовувати заходи адміністративного примусу; 5) одноосібне прийняття акту за результатами фінансового моніторингу; 6) є формою державного контролю.

Фінансовий моніторинг здійснюється на рівні конкретних суб'єктів у межах первинного чи державного фінансового моніторингу.

Державний фінансовий моніторинг за грошовим обігом передбачає різні рівні контролю фінансових потоків, які дають можливість забезпечити зниження ризику втрати коштів, отриманих злочинним шляхом.

Вважаємо, що державний фінансовий моніторинг – це форма здійснення державного контролю, що здійснюється уповноваженими суб'єктами і спрямовується на виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Автором презумійовано, що проблема відмивання грошей за останні декілька десятиріч набула неабияких масштабів, перетворившись в транскордонну. Найкращими умовами для відмивання грошей в наш час є країни з перехідною економікою. Міжнародні організації визначають, що цей процес, став глобальною загрозою економічній безпеці, у зв'язку з чим від різних держав потребується прийняття узгоджених заходів боротьби з цією суспільно небезпечною діяльністю як на державному так і міжнародному рівнях.

Ключові слова: відмивання коштів, одержаних злочинним шляхом, легалізація, замороження активів, фінансовий моніторинг, державний фінансовий моніторинг.

Zakharchuk R. LEGAL MEASURES TO PREVENT LAUNDERING OF MONEY OBTAINED BY CRIMINAL WAYS

This scientific article describes the types of legal measures to prevent money laundering, obtained through criminal means.